

IGNASI M.

un film de
Ventura Pons

una producció
d'ELS FILMS DE LA RAMBLA, S.A.

IGNASI MILLET BONAVENTURA

en un film de
VENTURA PONS
so directe
NATXO ORTÚZAR
mescles de so
ÀLEX PÉREZ
disseny gràfic
ARNAU MILLET
muntatge
MARC MATONS
fotografia i càmera
ANDALU VILA SANJUAN
producció, guió i direcció
VENTURA PONS

ELS FILMS
DE LA RAMBLA

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

institut
ramon llull
Catalan Language and Culture

IGNASI M.

Sinopsi

Ignasi M., prestigiós museòleg, viu temps dramàtics però té la capacitat d'explicar-los de forma delirantment divertida.

Durant els anys de bonança tot li anava vent en popa, però amb la crisi, la seva empresa va fer fallida. La va intentar salvar hipotecant la seva casa i està a punt de perdre-la assetjat pels bancs. És gai seropositiu i participa en un programa d'assaig clínic, mentre intenta aguantar els mals temps i refer la seva quotidianitat, gaudint cada minut de la seva vida. El seu pare ha intentat suïcidar-se i està reclòs en una residència. La seva exdona, es mou en cadira de rodes, i ha descobert el seu lesbianisme. Els seus dos fills van emigrar molt joves d'okupes a Londres on s'han convertit, el gran en un gran dissenyador d'efectes visuals i el petit en un fotògraf molt prestigiós, però convertit a l'evangelisme... Una família complexa unida per l'amor i la creativitat.

Una lliçó de valentia, sinceritat i humor que mostra la seva capacitat per sobreposar-se, positivament i amb esperança, d'aquestes i moltes altres adversitats per molt cruels que es presentin. Una mirada àcida i crítica de les desgràcies que està vivint la nostra societat.

IGNASI M.

Una produció
d'**ELS FILMS DE LA RAMBLA, S.A.**
amb la col·laboració de
INSTITUT CATALÀ D'EMPRESES CULTURALS
ICAA / MINISTERIO DE CULTURA
TELEVISIÓ DE CATALUNYA, S.A.

Director i Guionista : **VENTURA PONS**
Productor Executiu : **VENTURA PONS**
Director de Fotografia : **ANDALU VILA SAN JUAN**
Muntatge : **MARC MATONS**
So Directe : **NATXO ORTÚZAR**
Mescles So : **ÀLEX PÈREZ**

V.O. en Català

© **ELS FILMS DE LA RAMBLA, S.A.**

NOTES DEL DIRECTOR

A favor dels valents

Ignasi M., és la pel·lícula vint-i-cinc de la meua carrera, i el meu tercer documental. És un gènere que, com a narradors, molts directors de ficció utilitzem quan ens quedem fascinats observant la realitat quotidiana que, encara que sigui un tòpic, sempre és més forta, més potent, que la ficció. Aquest és el cas de la meua proposta actual. A ningú que conegui mínimament la història del cinema se li escaparà aquest fet, el plaer pel documentalisme que, grans, grans cineastes han fet palès. Es diguin Welles, Malle, Scorsese, Anderson o Panahi, per posar uns mínims exemples.

L'estiu de 1977 vaig rodar Ocaña, retrat intermitent. Vam tenir la sort que es va abolir la censura a la fi d'aquell any i la vam poder legalitzar al 1978. D'això fa 36 anys i encara l'estan exhibint contínuament a festivals i mostres internacionals de tots els continents i és objecte d'estudis acadèmics en nombroses universitats, principalment en el món anglosaxó, però també en l'uropeu. Un testimoni, un retrat, que per la seva sinceritat i frescor ha quedat - qui ho anava a preveure, sincerament! - com el referent d'una època, la dels primers anys de la democràcia, quan sortíem dels llargs anys de la dictadura i la gent estava demanant llibertat, ocupant els carrers.

Quan em vaig proposar fer Ocaña, retrat intermitent, portava deu anys treballant com a director de teatre. El teatre m'havia anat aportant una experiència molt enriquidora. D'una banda m'havia aproximat a tot tipus de textos, des dels grans autors clàssics fins a rabiosos contemporanis. D'altra part, i molt especialment, m'havia servit per conèixer el complex món dels actors; aquests éssers fràgils, però meravellosos, amb els quals construeixes personatges a través dels quals t'expresses, et comuniques i et relaciones amb el públic. Tanmateix estava capficat amb la sensació de que potser m'estava acomodant massa en un ofici fascinant, el d'aixecar textos teatrals, en el qual em desembolicava amb satisfacció, però que estava endarrerint dedicar-me al que tota la meua vida havia tingut ganes de fer. El cinema, des de petit, sempre havia estat la meua il·lusió, la meua meca.

Originalment Ocaña, retrat intermitent era un exercici per veure què em passava amb una càmera. Era conscient que tota història, sigui de ficció o documental, ha de tenir molt poder, molta força i que l'única cosa que en la cinematografia europea podem oferir és la nostra veritat, la nostra diferència, que és el que ens fa distints. No vull estendre'm massa sobre aquest inesperat, ho dic molt sincerament, conte de fades que ha significat aquest documental. Ho explico amb gran satisfacció i amb tota la humilitat que hem de tenir, però amb el convenciment que la veritat, per petita que sembli, viatja molt bé.

El 2002 vaig celebrar les meves noces de plata amb el cinema. I tenia ganes de fer-ho amb un nou documental. Volia tornar als orígens regalant-me aquesta possibilitat. I em va venir al cap la figura del Gato Pérez. El Gran Gato. Primer perquè era un personatge que admirava, i segon perquè havia tingut una bona relació amb ell, quan em va compondre la música de La rossa del bar que que vaig rodar el 1986.

En tots dos casos es tracta de la vida de l'artista que arriba de fora, i que t'ajuda a entendre't a tu mateix. Són persones que es converteixen en cronistes interiors però amb una mirada externa de la teva realitat. Els dos eren creadors que van lluitar a contra corrent per defensar la veritat de la seva obra. Ocaña venia d'Andalusia, i el Gato, de la desenvolupada i culta Argentina dels anys seixanta. Va desembarcar a la meva ciutat i va assenyalar amb el dit: aquests gitanos que teniu aquí al barri de Gracia fent rumba catalana i als quals ningú els fa cas... això pot ser la música de Barcelona. Va mamar d'aquella música, la va dignificar, amb unes lletres de gran categoria. Més de vint anys després de la seva mort, les seves cançons, són textos absolutament emocionants que et parlen de la ciutat i de les nostres vides.

El Gato era un artista compromès que es va deixar la pell per la seva obra. I aquesta manera d'enfrontar-se a la vida sempre m'ha fascinat, perquè penso que en aquesta vida val la pena lluitar pel que un creu. No ens podem conformar, perquè si no els individus i les societats no avancen. El Gran Gato em va servir per parlar de la diversitat a través de la música i de la multiculturalitat, que és una característica del món modern que els catalans coneixem molt bé. Salvador Espriu ja deia que els catalans hem estat un país de mestissatge des de la prehistòria. És evident que, com a tota Europa, anem a una velocitat de vertigen cap a una societat molt més diversa. I valia la pena parlar de tots els avantatges que per a nosaltres

suposa la diversitat i la integració, perquè, quan funciona de debò, és un viatge d'anada i tornada, com ens proposava el Gato Pérez. Com ens pot enriquir veure la societat no amb uns ulls quadrats, sinó amb uns ulls diversos. Aquesta és l'aportació de Gato i també la d'Ocaña.

M'abellia mostrar com les persones i les coses es van integrant i com es va construint una societat diferent. I també m'abellia ensenyar-ho sense que es notés la meua presència, com si no hi hagués càmera, à la Rohmer, pel·lícules que estan molt preparades, però que alhora semblen molt lliures. En el fons el tema que anava a exposar era el mateix que havia tractat vint-i-cinc anys enrere, a Ocaña. Però aquí, en la història del Gato el concepte era absolutament diferent. Quan la vaig rodar, ja havia mort, i el seu retrat el vaig establir barrejant llegat i memòria, l'Ocaña era el d'una presència vivent que encara perdura.

Els directors de cinema som com a lladres que no paren d'escodrinyar la realitat i la transformen en pel·lícules. Primer em va atreure la figura d'Ocaña i després la del Gato. En el fons, ambdues figures són una excusa per parlar de nosaltres mateixos. De tots dos m'agrada el seu exemple, la seva lluita, en la que modestament em reconec, perquè també és la meua. A la vida, mai ens hem de quedar amb l'immediat. Cal ser corredor de fons i no parar mai. És el meu sentit de la vida.

Sento que aquest nou document, Ignasi M., té una línia de continuïtat amb els meus altres dos precedents, retratar personatges que em fascinen, que m'enamoren per la seva actitud. Segueixo al mateix camí. El meu protagonista, un prestigiós i creatiu museòleg, gai i seropositiu, atrapat per això que diem la crisi, defensant la seva opció per la paternitat sense renunciar a la seva homosexualitat, té la capacitat de convertir el seu dramatisme quotidià, sense embuts, sense por i amb gran sinceritat, en un fet delirantment divertit. Aquesta particularitat seva és el que el converteix en singularment atractiu i únic. Desdramatitza les moltes desgràcies amb les quals ha de lluitar – un cúmul d'adversitats d'un home contemporani – sempre vistes des d'aquest prisma. És una pel·lícula de gent valenta, tant ell, com tots els que l'acompanyen, on ningú té por a explicar la seva veritat. La terrible situació de la societat de la segona dècada del segle XXI, immersa en una crisi profunda el fons de la qual ens commou i terroritza alhora.

Amb humor, i repeteixo amb molta valentia i sinceritat, Ignasi M. s'enfronta a la seva atroç problemàtica, amb el seu humor descobrim la

capacitat d'un ésser humà per sobreposar-se de les adversitats, per molt cruels que es presentin. És un missatge positiu, d'esperança, per, cara a cara, lluitar contra els molts infortunis i desgràcies que està vivint la nostra societat. Un nou exercici, com van ser els meus documentals precedents, un nou retrat que realitzo com a notari d'aquests temps estranys i hostils. Espero ens serveixi a tots per reflexionar del món en què vivim.

Ventura Pons

Ventura Pons

guionista, director i productor

www.venturapons.cat

*Després de dirigir una vintena d'obres teatrals, va rodar la seva primera pel·lícula l'any 1977, **Ocaña, retrat intermitent**, seleccionada oficialment pel Festival de Cannes. Amb vint-i-cinc llargmetratges, vint-i-tres produïts amb la seva companyia **Els Films de la Rambla, S.A.**, fundada l'any 1.985, s'ha convertit en un dels directors més coneguts de Catalunya. La seva obra es programa contínuament en els millors Festivals Internacionals, destacant la **Berlinale**, on ha aconseguit la seva presència consecutiva durant cinc anys, i a la vegada ha estat estrenada en nombrosos països.*

*Ha estat **Vice-President** de l'**Academia de las Artes y Ciencias Cinematográficas de España** i ha rebut, entre d'altres, la **Medalla de Oro al Mérito en las Bellas Artes**, la **Creu de Sant Jordi** del Govern català, el **Premi Nacional de Cinema de la Generalitat de Catalunya**, un **Premi Ondas**, el **Premio Ciudad de Huesca**, el **Zinegoak 2005** a Bilbao, el **Zlatni Pecât (Segell d'Or)** a Belgrad, Sèrbia, el premi **Respecte a Piestany, Eslovàquia**, el **Gloria Award a Chicago (EUA)**, i, per la seva carrera, el **Premi Sant Jordi** de la crítica de Barcelona i els dels festivals de **Lima (Perú)**, **Torino (Itàlia)** i **Montpeller (França)**.*

*La **Denver Colorado University, EUA** celebrà l'octubre del 2012 un Congrés universitari sobre el seu cinema amb especialistes del món acadèmic anglosaxó.*

*És autor d'un llibre de memòries **Els meus (i els altres)**, Proa 2011, i d'un diari de viatge **54 dies i escaig**, 3i4 (Octubre) 2012.*

FILMOGRAFÍA

- * 1978: **Ocaña, retrat intermitent**
guionista, director i productor
- * 1981: **El vicari d'Olot**
co-guionista i director
- * 1986: **La rossa del bar**
co-guionista, director i productor
- * 1989: **Putxa Misèria!**
guionista, director i productor
- * 1990: **Què t'hi jugues, Mari Pili?**
director i productor
- * 1991: **Aquesta nit o mai**
director i productor
- * 1993: **Rosita, please!**
director i productor
- * 1994: **El perquè de tot plegat**
guionista, director i productor
- * 1996: **Actrius**
co-guionista, director i productor
- * 1996: **MMB: Quadern de memòria**
(Migmetratge de la sèrie Autor x Autor)
guionista i director
- * 1997: **Carícies**
co-guionista, director i productor
- * 1998: **Amic/Amat**
director i productor
- * 1999: **Morir (o no)**
guionista, director i productor
- * 2000: **Anita no perd el tren**
co-guionista, director i productor
- * 2001: **Food of Love (Menja d'Amor)**
guionista, director i productor

- * 2002: **El gran Gato.**
guionista, director i productor
- * 2004: **Amor Idiota.**
guionista, director i productor
- * 2005: **Animals ferits**
guionista, director i productor
- * 2006: **La Vida Abismal**
guionista, director i productor
- * 2007: **Barcelona (un mapa)**
guionista, director i productor
- * 2008: **Forasters**
guionista, director i productor
- * 2009: **A la deriva**
guionista, director i productor
- * 2010: **Mil cretins**
guionista, director i productor
- * 2011: **Any de Gràcia**
co-guionista, director i productor
- * 2012: **Un berenar a Ginebra**
guionista, director i productor
- * 2013: **Ignasi M.**
guionista, director i productor

PRINCIPALS RETROSPECTIVES I HOMENATGES

- 1994: Festival de Bogotà (Colòmbia)**
- 1998: Festival de Tessalònica (Grècia)**
- 1999: ICA (Institute of Contemporary Arts) Londres (UK)**
- 1999: Festival de Belgrad (Sèrbia)**
- 1999: Lincoln Center, New York (EUA)**
- 2000: Festival BAFICI Buenos Aires (Argentina)**
- 2000: Festival d'Osca (Espanya)**

2000: Festival de Dijon (França)
2000: Festival de Strasbourg (França)
2001: American Cinematheque, Hollywood, Los Angeles (EUA)
2001: Festival d'Istambul (Turquia)
2001: Festival de Caracas (Veneçuela)
2002: Cinemateca Montevideo (Uruguai)
2002: Cinemateca Argentina (Argentina)
2003: Filmoteques de Tel-Aviv, Jerusalem i Haifa (Israel)
2003: Festival de Varsòvia (Polònia)
2003: Festival de Valdívia (Xile)
2004: Festival de Cine Español de Lima (Perú)
2004: Festival de Cine Exp. de Madrid (Espanya)
2005: Festival de Cine d'Asunción (Paraguay)
2005: Instituto Cervantes d'Estocolm (Suècia)
2006: Institut Cervantes de Damasc (Síria), Beirut (Líban) i Amman (Jordània)
2006: Inquiet / Filmoteca i IVAM València (Espanya)
2007: Som Festival Mollerussa (Espanya)
2007: Instituto Cervantes de Viena (Austria)
2008: IDEM Film Festival (Espanya)
2008: Instituto Cervantes d'Estambul / Pera Museum (Turquia)
2008: Cinematik Film Festival (Eslovàquia)
2009: Festival de Lima (Perú)
2009: Festival Internacional de Cinema GLBT de Madrid (Espanya)
2010: Festival Gai de Roma / Instituto Cervantes (Itàlia)
2011: Jamaia Millia Islamaia University New Delhi (Índia)
2011: Cinemateca de Belgrad (Sèrbia)
2011: Festival de Montpellier (França)
2012: Key West Tropic Cinema (EUA)
2012: Congress at Denver University, Colorado (EUA)
2013: Cineteca de Nuevo León, Monterrey (Mèxic)
2013: Cineteca Nacional de México,DF (Mèxic)

Ignasi Millet

Barcelona, 1960.

Especialista en Conservació i Restauració del Patrimoni, membre del Consell d'Estudis i professor de Conservació preventiva del Màster Oficial en Museologia i Gestió del Patrimoni de la Universitat de Barcelona, Director Tècnic de l'empresa STEM S.L. i PROMUSEUM IBERICA de Barcelona.

Membre i consultor del ICOOM-CC, comitè espanyol i GEIIC i associació de museòlegs de Catalunya.

Paral·lelament als estudis, projectes i instal·lacions realitzades en nombrosos museus (Reina Sofia, Prado, Museu d'Arqueologia, Museu d'Història de Catalunya...), també ha publicat diversos articles en revistes especialitzades, i, com a professional, ha impartit nombrosos cursos, seminaris i conferències relacionats amb la conservació i restauració de béns culturals.

una produció de

ELS FILMS DE LA RAMBLA

ELS FILMS DE LA RAMBLA, S.A.

Casp, 59, 3r, 2^a
08010 BARCELONA
tel + 34 93 2653026
fax +34 93 2323870
E: oficina@venturapons.cat
Web: www.venturapons.cat

distribució:

ALFA PICTURES

Aribau, 308, Ent. 1a.
08006 BARCELONA

tel + 34 93 200 6859
E: david@alfapictures.com
E: programacion@alfapictures.com

Web: www.alfapictures.com

Premsa:

COMÈDIA COMUNICACIÓ

Bertran 18-20, Sobreàtic
08010 BARCELONA
tel 933 10 6044
fax 93 254 76 55
E: asanchez@comedianet.com
Web: www.comedia.cat